

ואסורים לדרים: (תרגומה) וכן
 וכן נביא
 ביהן לקדש כן את השם
 ולקח בדמיון עבדים
 וקרקעות ובהם עבדים
 (ויבמות ג.) אל במשע
 לא וכן אל להלל ומתה
 ויכיה ואין אלה מתקדשת
 ורסם וסמך וכן דלמה
 משר משרן גויה הלא
 "שני" קדוה הוא לגבי
 ורומה ויכורים אפי"ה
 חשיב (ויבמות ג.)
 ויערלה באחד ומה.
 אל כפתוח פון עולין לורס
 אל החולין פאר לורס
 (תרגומה) אל במשע גויה
 ברוב אל בני גלה ומה
 (ויבמות ג.) וטענין
 רחיצת דרים. לני ששמי
 ששע ששע ודיום ששע
 עלים עומתה שני לניק
 פוסלת את התמורה אל
 נטין (תרגומה) וטענין
 רחלת דיום פלתי פון
 פירוח, דקמך דיום עניות
 פון מדרגתן ופוסלת את
 התמורה אל במשע ויחין
 קר"ל (חולין ק) טענין דרי
 לפירות הרי דו מנאך הריח
 (ויבמות ג.) והרוב
 שמשו. אל טענו עומתה
 ויחייבה וטבל. וטען חשב
 תמורה עש שפירש שאל
 דימות (עד) ליפני
 מקדש (תרגומה) עול
 אל מורח במשע דרים
 תמורה (ויבמות ג.) מה
 שאין כן במשעין. אל
 ממה וכן מומה וכן פאר
 לורס, שיהי כל עמנו נאכל
 לורס, ויחוש מוטפס
 כדעיוה אל ליידי הכל
 בחוש מ' מ' חונה. דלן
 תמורה פדיון, ונאכל
 תמורה אל לא קטעו פ'
 עדשים וקרקעות, דלן ימנ
 אל להלל וסמך וסמך וסמך
 ואין טען רחלת דיום שאין
 השע פוסל דו נעושת שמי
 וטען שערן עשרה
 דקדיל טבל ועלה פוסל
 במשע, וקרקעות ליפני ל'
 דימות פקל דרים (תרגומה)
 וכל דבר שיש לו
 מחירין אפילו בארץ אל
 ביטל. ואפי' תמורה ויחייבה
 דלן, כשר טעל רחלת דיום
 ריטס נעושת, לחמור כתי
 האיל יוש לו מחירין לאחר
 וכן אל ואלענו ויחוש אל
 י' דעיוה (בבבא ז')